

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/25/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200301
Dátum vydania rozhodnutia: 25.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5018200301.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa) Lesoochranárskeho zoskupenia VLK, občianske združenie, Tulčák č. 310, 082 13 Tulčák, IČO: 31 303 862, právne zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému Okresnému úradu Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, Žilina, za účasti ďalšieho účastníka: Lesy Slovenskej republiky, š. p., odštepny závod Námestovo, so sídlom Miestneho priemyslu 569, Námestovo, IČO: 36 038 351, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP3-2018/020830-KUZ zo dňa 16. mája 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 30S/103/2018-57 zo dňa 2. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Námestovo, odbor starostlivosti o životné prostredie, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. OU-NO-OSZP-2018/001292 zo dňa 13.02.2018 podľa § 68 písm. e) zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov na základe žiadosti Lesov SR, š. p., OZ Námestovo vydal žiadateľovi súhlas na pozemnú aplikáciu chemických látok pri lesohospodárskej činnosti, a to repelentného prípravku CERVACOL EXTRA na ochranu mladých porastov proti poškodzovaniu zverou a sieťou STORANET určenej na ošetrovanie aktívnych chrobačiarov na odvozných miestach na území v Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava a v Chránenom vtáčom území Horná Orava.

2. V zmysle § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody a krajiny určil 7 podmienok vykonávania činnosti

zabezpečujúce záujmy ochrany prírody a krajiny. Súhlas na použitie prípravku CERVACOL EXTRA bol udelený do 31.08.2019 a prípravku STORANET do doby platnosti autorizácie prípravku alebo do 31.12.2018.

3. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. OU-ZA-OOP3-2018/020830-KUZ zo dňa 16.05.2018 odvolanie zamietol a rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu potvrdil. Žalobca podal proti jeho rozhodnutiu správnu žalobu, ktorou žiadal ako rozhodnutie žalovaného, tak rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, keď všetky žalobné námietky vyhodnotil ako nedôvodné.

5. Krajský súd prejednal vec v medziach žalobných bodov a zistil, že v tomto rozsahu je napadnuté rozhodnutie zákonné. K jednotlivých žalobným dôvodom uviedol:

6. K námietke, že v danej veci nebolo vydané odborné stanovisko podľa § 28 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z., hoci aplikácia chemických látok sa mala uskutočniť v Chránenom vtáčom území Horná Orava uviedol, že takéto stanovisko je potrebné iba vtedy, ak je predložený návrh plánu alebo projektu v zmysle § 28 ods. 2 cit. zákona, ktorý v danom prípade žiadateľ nepredložil. Predložil žiadosť v zmysle § 14 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny, a nie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, preto odborné stanovisko nebolo vyžadované.

7. Žalobca ďalej namietal, že nebolo vykonané dokazovanie na zistenie dôsledkov použitia chemického prípravku siete STORANET. Súd aj túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože žalovaný sa vplyvom tejto chemickej látky zaoberal dostatočným spôsobom. Konštatoval, že táto chemická látka bola autorizovaná a povolená Ústredným kontrolným a skúšobným ústavom poľnohospodárskym v Bratislave, ktorý sám zhodnotil jej možné vplyvy na jednotlivé zložky životného prostredia, pričom jedinou problematickou oblasťou jej aplikácie bola ochrana vodných organizmov. Správny orgán preto vylúčil z aplikácie tohto prípravku lokality, v ktorých by mohli prísť vodné organizmy do styku s ním. Okrem toho jeho aplikácia bola povolená len na odvozné miesta, kde je uskladnené kalamitné drevo odvážané do výroby. Takýto postup je v súlade s Programom starostlivosti o Chránené vtáčie územie Horná Orava na roky 2017 - 2046, podľa ktorého je v danej lokalite vylúčená letecká a plošná aplikácia insekticídov okrem aplikácie na drevnú hmotu uskladnenú na odvozných miestach. Navyše žalovaný odôvodnil použitie tohto prípravku individuálne vo vzťahu k jednotlivým oblastiam životného prostredia a jednotlivým odvozným miestam daného územia. Nesúhlas žalobcu s aplikáciou tohto prípravku neberie do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu. Pritom pre jeho aplikáciu boli stanovené prísne obligatórne podmienky z hľadiska ochrany zvierat, vtákov aj vodných živočíchov.

8. Posledná námietka sa týkala tvrdenia, že Štátna ochrana prírody SR sa prakticky nevyjadřila k prípadným účinkom na ciele ochrany v dotknutých chránených územiach, preto nebol dostatočne zistený skutkový stav. Ani táto námietka však neobstojí, pretože súčasťou administratívneho spisu je vyjadrenie Štátnej ochrany prírody SR, CHKO Horná Orava, dané priamo na pojednávaní dňa 10.01.2018, z ktorého vyplýva súhlas s aplikáciou s repelentným prípravkom CERVACOL EXTRA a sieťami STORANET.

9. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 a nasl. S.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože nezistil podmienky, na základe ktorých to možno spravodlivo požadovať.

III.

Konanie na kasačnom súde

10. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, a to z dôvodu, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že ustanovenie § 28 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny nie je možné vykladať tak, že pokiaľ činnosť, ktorú mieni žiadateľ uskutočniť na chránenom území, nemá formu „plánu“, nevzťahuje sa na ňu ustanovenie § 28 ods. 2 cit. zákona, čo znamená, že netreba vyžadovať odborné stanovisko v zmysle § 28 ods. 4 zákona. Za zásadné právne pochybenie považuje výklad pojmu „plán“ krajským súdom. Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že plánom alebo projektom je akákoľvek činnosť, ktorá sa zamýšľa uskutočniť v lokalite Európskej sústavy chránených území, preto obmedzenie postupu podľa ust. § 28 ods. 2 ZOPK na formalizované plány, či projekty nezodpovedá čl. 6 ods. 3 Smernice o biotopoch, ale ani ustanoveniu § 28 ods. 2 ZOPK. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžsk/4/2018 z 21.11.2018, ktorý sa vyjadril k otázke aplikácie § 28 ods. 2 ZOPK so záverom o potrebe odborného stanoviska okresného úradu v sídle kraja pred vydaním rozhodnutia o udelení súhlasu o tom, že činnosť žiadateľa, aplikácia chemických látok, nemôže mať významný vplyv na územie sústavy chránených území. Za nesprávne právne posúdenie veci považuje aj záver krajského súdu, že nezákonnosť rozhodnutia nespôsobuje skutočnosť, že sa správne orgány nezaoberali možným vplyvom aplikácie chemických látok na ciele ochrany v CHKO Horná Orava, ani v CHVÚ Horná Orava.

Z uvedených dôvodov navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a sťažovateľovi prizná plnú náhradu trov konania.

11. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napádaný rozsudok považuje za vecne správny. Má za to, že jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a je po formálnej aj obsahovej stránke správne. Pri rozhodovaní prihliadal na schválený Program starostlivosti o Chránené vtáčie územie Horná Orava na roky 2017-2046. Vzhľadom na nekontrolovaný nárast podkôrnikovej kalamity v roku 2016 považoval za šetrnejšie a prírodu menej ohrozujúce použitie prípravku STORANET, ako ponechanie neasanovanej drevnej hmoty, ktorá ohrozuje okolité zdravé biotopy lesa. Nesúhlasí s námietkou, že rozhodol bez odborného stanoviska podľa § 28 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z., nakoľko vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie, na ktorom prítomní zástupcovia ŠOP SR Správa CHKO Horná Orava po oboznámení sa so skutkovým stavom do zápisnice vyjadrili súhlas s aplikáciou prípravku CERVACOL EXTRA a siete STORANET v súvislosti s rozsahom vetrových a kôrovcových kalamít na predmetnom území. Poukázal tiež na skutočnosť, že predmetné územia nie sú súčasťou biotopových území európskeho významu. Navrhol preto kasačnému súdu, aby rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

12. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.08.2020 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

13. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu o súhlase na pozemnú aplikáciu chemických látok pri lesohospodárskej činnosti, a to repelentného prípravku CERVACOL EXTRA na ochranu mladých porastov proti poškodzovaniu zverou a siete STORANET určenej na ošetrovanie aktívnych chrobačiarov na odvozných miestach na území v Chránenej krajinskej oblasti Horná Orava a v Chránenom vtáčom území Horná Orava v zmysle § 14 ods. 1 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny. Preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako

aj rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil správny súd zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom ako aj sťažovateľom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ochrane prírody a krajiny (v znení účinnom do 28.05.2018 - právoplatnosť napadnutého rozhodnutia), akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so starostlivosťou o územie patriace do európskej sústavy chránených území, navrhované chránené vtáčie územie alebo územie európskeho významu (ďalej len „územie sústavy chránených území“) alebo nie je pre starostlivosť oň potrebný, ale ktorý pravdepodobne môže mať samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom na toto územie významný vplyv, podlieha hodnoteniu jeho vplyvov na takéto územie z hľadiska cieľov jeho ochrany.

Podľa § 28 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny každý, kto zamýšľa uskutočniť plán alebo projekt podľa odseku 2 (ďalej len „navrhovateľ“), je povinný predložiť návrh plánu alebo projektu na posúdenie orgánu ochrany prírody. Táto povinnosť sa nevzťahuje na plány alebo projekty, ktoré sú predmetom posudzovania vplyvov podľa osobitného predpisu. 64)

64) zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 28 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny okresný úrad v sídle kraja vydá k návrhu plánu alebo projektu podľa odseku 3 odborné stanovisko k možnosti jeho významného vplyvu na územie sústavy chránených území. Ak sa plán alebo projekt má uskutočniť na území viacerých krajov, odborné stanovisko vydá ten okresný úrad v sídle kraja, na území ktorého sa má uskutočniť najväčšia časť plánu alebo projektu. Odborné stanovisko môže vydať aj ministerstvo alebo okresný úrad v sídle kraja z vlastného podnetu, ak podnet na jeho vydanie bol zistený počas konania o vydanie výnimky, súhlasu alebo vyjadrenia podľa tohto zákona. Ak podľa odborného stanoviska plán alebo projekt môže mať samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom významný vplyv na toto územie, je predmetom posudzovania vplyvov podľa osobitného predpisu. 64)

64) zákon č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

14. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

15. Zákon o ochrane prírody a krajiny taxatívnym spôsobom vymenúva činnosti, na vykonanie ktorých na území, na ktorom platí prvý až piaty stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody a činnosti, ktoré sú na území, na ktorom platí druhý až piaty stupeň ochrany zakázané. Orgán ochrany prírody môže v odôvodnených prípadoch povoliť výnimku zo zakázaných činností, pričom zákon o ochrane prírody a krajiny výslovne neupravuje pre udelenie súhlasu prípadne výnimky s inak zakázanou činnosťou bližšie hľadiská. Orgán ochrany prírody musí pri úvahe, či súhlas alebo výnimku udelí, vychádzať z účelu zákona o ochrane prírody a krajiny (predovšetkým § 1 ods. 1, § 2 ods. 1). Nástrojom, ktorý k dosiahnutiu tohto účelu má orgán ochrany prírody, je aj udeľovanie súhlasov alebo výnimiek zo zakázaných činností.

16. Povolenie výnimky z tohto zákazu je zakaždým zásahom do záujmu ochrany prírody. So zreteľom na zmysel a obsah, ktoré vyplývajú zo zákona o ochrane prírody a krajiny je nevyhnutné v správnom konaní skúmať, či záujem na udelení súhlasu je naliehavejší ako záujem na ochrane prírody vyjadrený práve týmito zásahmi.

17. Dôvodom kasačnej sťažnosti bolo tvrdenie sťažovateľa, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré videl jednak v tom, že vydaniu rozhodnutia o udelení

súhlasu nepredchádzalo vydanie odborného stanoviska v zmysle § 28 ods. 4 ZOKP a jednak v tom, že sa správne orgány nezaoberali možným vplyvom aplikácie chemických látok na ciele ochrany v CHKO Horná Orava, ani v CHVÚ Horná Orava. Tieto dôvody boli uvedené aj medzi dôvodmi správnej žaloby, a treba povedať, že krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia precízne a presvedčivo reagoval na každý z nich.

18. Kasačný súd sa jednoznačne stotožňuje s jeho záverom, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že oba správne orgány sa dostatočným spôsobom zaoberali dôsledkami použitia siete STORANET na predmet ochrany v chránenom území a starostlivo zvažili podmienky, za ktorých je aplikácia tohto prípravku možná. Vychádzali tiež z Programu starostlivosti o CHVÚ Horná Orava, ktorý bol schválený na roky 2017-2046, a ktorý v danej lokalite výslovne pripúšťal aplikáciu siete STORANET na drevnú hmotu uskladnenú na odvozných miestach, pričom z aplikácie boli vylúčené odvozné miesta v blízkosti vodných tokov, ostatných vodných plôch a podmäčianých lokalít práve z hľadiska jeho toxicity pre ryby a iné vodné organizmy. S aplikáciou tejto chemickej látky v povolenom rozsahu súhlasila aj ŠOP SR, Správa CHKO Horná Orava ako odborná organizácia ochrany prírody a krajiny. Súhlas s jej aplikáciou v minimálnej a nevyhnutnej miere si vyžadovala kalamitná situácia s podkôrnym hmyzom s cieľom zachovania zdravých a odolných porastov. Navyše táto chemická látka je zaradená do Zoznamu autorizovaných prípravkov, ktorý vydáva Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky v Bratislave, čo nie je možné bez prechádzajúceho skúmania jej vplyvu na životné prostredie. Nie bez významu je v tejto súvislosti aj skutočnosť, že prvostupňový správny orgán nariadil vo veci ústne pojednávanie na deň 10.01.2018 na Okresnom úrade Námestovo, odbore starostlivosti o životné prostredie, na ktorom mali účastníci konania (vrátane sťažovateľa, ktorý ale túto možnosť nevyužil) možnosť oboznámiť sa s kompletným spisovým materiálom, spresniť bližšie podmienky činnosti a navrhnúť ďalší postup. Zo zápisnice z tohto pojednávania vyplýva, že žiadateľ bližšie prezentoval dôvody svojej žiadosti a že súhlas s aplikáciou siete STORANET vyjadril aj prítomný zástupca ŠOP SR, Správa CHKO Horná Orava. Aj Okresný úrad Námestovo, pozemkový a lesný odbor vo svojom stanovisku z 15.01.2018 s aplikáciou tejto látky súhlasil. Z uvedeného možno vyvodiť, že udeleniu súhlasu predchádzalo zadováženie si potrebných podkladov a dôkladné zváženie „pre aj proti“ pre udelenie požadovaného súhlasu a ťažko si predstaviť, čo ešte mohli správne orgány navyše vykonať. Napokon ani sťažovateľ nekonkretizoval, aké ďalšie dokazovanie na zistenie dôsledkov použitia siete STORANET malo byť vykonané. Je škoda, že pri jeho záujme na ochrane prírody, ktorú iste nemožno uprieť ani ostatným zúčastneným, si nenašiel čas zúčastniť sa na ústnom pojednávaní, kde mohol svoje konkrétne výhrady predebatovať so zástupcami odborných subjektov, zúčastnených na tomto konaní.

19. Kasačný súd súhlasí aj zo záverom krajského súdu, že neobstojí ani námietka chýbajúceho odborného stanoviska okresného úradu v sídle kraja k možnosti významného vplyvu na územie sústavy chránených území v zmysle § 28 ods. 4 ZOPK. Ako uviedol krajský súd, Lesy SR, š. p. požiadali OÚ Námestovo žiadosťou z 15.12.2017 o pozemnú aplikáciu chemických látok (vrátane siete STORANET) v zmysle § 14 ods. 2 písm. c) ZOPK na lesné pozemky v územiach pre tretí stupeň ochrany podľa priložených zoznamov. Vydanie súhlasu s aplikáciou je podmienené súhlasom orgánu ochrany prírody, nie odborným stanoviskom okresného úradu v sídle kraja. Príslušný orgán ochrany prírody udelil súhlas s požadovanou aplikáciou do zápisnice na pojednávaní pred správnym orgánom dňa 10.01.2018 a súhlasné stanovisko vydal aj Okresný úrad Námestovo, odbor starostlivosti o životné prostredie. Pokiaľ by aj obstála námietka sťažovateľa, že aj v prípade takejto žiadosti treba aplikovať ustanovenie § 28 ods. 4 ZOPK, teda že ju treba považovať za návrh plánu alebo projektu, muselo by ísť o významný vplyv na dotknuté územie, pričom v danom prípade sa jedná o aplikáciu na drevnú hmotu uskladnenú na odvozných miestach, čo výslovne pripúšťa aj schválený Program starostlivosti o CHVÚ Horná Orava. Napokon ustanovenie § 28 ZOPK bolo podstatným spôsobom novelizované zákonom č. 356/2019 Z. z. s účinnosťou od 01.01.2020 v tom zmysle, že odborné stanovisko k návrhu plánu alebo projektu vydáva orgán ochrany prírody, čo bolo v danom prípade splnené, takže v ďalšom konaní by nebolo čo doplniť. Okrem toho platnosť udelených výnimiek bola časovo obmedzená a podľa vyjadrenia Lesov SR, š. p. z 12.12.2018, povolené opatrenia už boli vykonané podľa právoplatného rozhodnutia, takže aj preto vracanie veci do štádia pred vydaním rozhodnutia nemá praktický zmysel.

20. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že sťažovateľovi boli podklady rozhodnutia riadne doručené, mal možnosť vyjadriť sa k nim, vzniesť námietky aj možnosť nahliadnuť do spisu, ktorý obsahoval podkladové materiály. Správne orgány oboch inštancií sa námietkami sťažovateľa zaoberali a v rozhodnutiach sa s nimi náležite vysporiadali. Správna úvaha správnych orgánov neprekračuje medze § 14 zákona o ochrane prírody a krajiny. Nemožno vylúčiť, že pri vykonávaní lesohospodárskych opatrení bude dochádzať k určitým zásahom, a teda k ovplyvneniu biotopov rastlín a živočíchov, avšak ide o vplyv krátkodobého charakteru, bez podstatného negatívneho vplyvu na samotnú ochranu prírody a krajiny, naopak, z dlhodobého hľadiska bude zásah pozitívne vplývať, pretože dôjde k podpore procesov, aké prebiehajú v prírodných lesoch. Účelom povolenia výnimiek tak bolo napomôcť procesu prirodzenej obnovy, nie jeho ohrozeniu alebo poškodeniu.

21. Kasačný súd sa tak stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého rozhodnutia správnych orgánov vychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a správne orgány oboch inštancií vec správne právne posúdili. Správne orgány pri rozhodovaní správne vychádzali z odborných stanovísk, ktoré potvrdili minimálny zásah do chráneného územia povolenými výnimkami, samozrejme za dodržania nimi stanovených obligatórnych siedmich podmienok podľa § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody a krajiny, ktoré prvoinštančný správny orgán uviedol vo svojom rozhodnutí.

22. Na tomto závere nič nemení ani odkaz sťažovateľa na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžk/4/2018 z 21.11.2018, pretože toto rozhodnutie riešilo primárne odlišnú otázku, a to stotožnenie starostlivosti o les so starostlivosťou o chránené územie.

23. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

24. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

25. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.